

## Ruskaretki Muonioon 9.9-16.9.2023



Aikaisin 9.9.2023 lauantaiamuna 31 henkilöä innokasta matkaan lähtijää tapasi toisensa linja-autoasemalla klo 6.00.

Siitä alkoi yhteinen matkamme kohti Muoniot Seppälän liikenteen bussilla kuljettajamme Juhan kyydissä. Matkanvarrella otimme kyytiin vielä toisen kuljettajamme Jukan, ja matka jatkui iloisissa merkeissä kohti Lappia.

Matkalla kohti Myllyniemen Majoja näimme poroja, samat porot tervehtivät meitä koko viikon. Ilta oli jo aika pitkällä klo 19.30, kun saavuimme mökille.

### Sunnuntaina 10.9.

Hyvin nukutun yön ja tukevan aamiaisen jälkeen suuntasimme Pyhäjoen luontopolulle, joka oli 3,5 km pitkä. Maasto oli vaihtelevaa ja haastavaakin paikoittain. Ruskän värejä näkyi mukavasti. Suurin osa matkalaisista jaksoi tämän kiertää omaan tahtiin, ja ruskaretkeläiset hyvästelivät meidät ja jatkoivat omalle reitilleen. Luontopolulta suuntasimme kohti punaista hiekkaa Pallasjärven rannalle. Maisemat olivat huikeat, pitkä ja matala punertava hiekkaranta, kirkas vesi. Ruskaisia puita ja tuntureita järven takana, sää suosi myös meitä. Muutama kävi uimassa ja yhdessä nautittiin eväistä ja makkaroista nuotiopaikan ympärillä. Paluumatkalla mökille käytiin katsomassa vielä Jerisjärven kalamajoja. Majapaikalle palattuamme osa tutustui vielä lähimaastoon ja mm. isoja käpylintuja nähtiin.







Punainen hiekka



Luontopolku



Jerisjärven kalamaja



**Maanantaina 11.9.**



Mökin rannasta

Yöllä oli pakkasta ja aamulla oli kaunis usva ja auringonpaiste. Passasi sitä katsella ja kuvailla. Tämän päivän ohjelmassa oli retki Särkituntureille. Aurinko paistoi, joten luvassa oli hienoja maisemia. Matkalla tunturinhuipulle oli kota, johon osa porukasta käveli paistamaan makkaraa. Kuukkelit pitivät seuraa. Osa porukasta kiipesi ihastelemaan näköaloja ja lampia, joita oli useita huipulle asti. Eväätkin maistuivat luonnossa hyviltä. Tilhiparvia oli myös mukavasti liikkeellä. Mökille palattuamme osa innostui vielä keräämään puolukkaa, jota saatiin mukavasti.



Särkitunturi

### Tiistaina 12.9.

Menimme jo ennalta suunnitellusti Kittilään, Kaukosen kylään, tutustumaan taiteilija Reidar Särestöniemen asuin- ja työympäristöön. Opas odottelikin jo meitä Mosku-museokoiran kanssa. Vanhojen rakennusten pihapiiri oli kiintoisa ja oppaan johdolla saimme kuulla ja nähdä paljon hänen elämästään ja työskentelytavoistaan. Ateljee- ja galleriarakennuksissa sai tutustua työtiloihin ja tauluihin rauhassa. Kävimme myös Kittilän hautausmaalla Reidarin ja toisen taiteilija Kalervo Palsan haudoilla, osa kävi myös Palsa-museossa. Tiistaina satoi reilusti, joten oli siinä mielessä hyvä viettää kulttuurin parissa.



Reidarin ateljee

### Keskiviikkona 13.9.

Matkamme jatkui kohti Pallastunturia, sää oli kaikkea mahdollista sadetta, tihkua ja poutaa, mutta sehän meitä ei lannistanut. Täällä jakaannuimme eri ryhmiin, toiset tekivät lyhempiä matkoja ja menivät tulipaikalle makkaranpaistoon. Osa kävi Taivaskerolla, jossa oli sumuiset maisemat, kunnes taivas alkoi repeillä ja aurinkokin paistoi. Eväät maistuivat maisemia ihaillen. Alas tultiin Vatikurun kapeita polkuja pitkin, jossa puro solisi ja maa- ja puuruskaa ihaillen.

Illalla majapaikassa oli havaittavissa mietoja revontulia, joten Pentti laittoi kameran raksuttamaan yöksi ja aamulla ihasteltiin tallenteita, jossa revontulet näkyivätkin.



Taivaskeron valloittajat



### **Torstaina 14.9.**

Aamulla maa oli kuurassa ja kaunista sumuajärvellä. Päivän ohjelmassa oli retki Ylläkselle, taas jakauduttiin eri reiteille ja aurinko paistoi. Ilman ollessa kaunis, ei edes huomannut paljonko matkaa kertyi. Oli ihana sää ja hyvää matkaseuraa niin mitäpä muuta sitä kaipasi. Aivan upeita vaihtelevia, paljon lintuja ja sähköpyöriä. täytyihän Jounin kauppakin vilkaisemassa. Illalla nähtävissä oli revontulia oman mökin laiturilta.



Ylläksellä

### **Perjantaina 15.9.**

Osa porukasta lähti käymään Äkäsmyllyllä ja osa käveli sieltä Äkässaivolle n 4 km ja osa meni bussilla. Perillä Äkässaivolla tulisteltiin ja kierrettiin samalla Saivonkierros 3,5 km maasto oli vaihtelevaa latupohjaa, kangasmaastoa ja kivikkoista polkuakin löytyi.





Perjantaina saimme rinkkaryhmäläiset ns. kotiin ja vietimme yhteisin ruokahetken heidän kanssaan syöden maistuvaa poronkärjistystä ja muusin ja puolukkasurvoksen kanssa. Puolukat olimme keränneet itse lapin maastosta, todellista lähiruokaa.

**Kiitos kaikille ihanasta yhteisestä matkastamme.**

